

САДРЖАЈ

Увод.....	3
Настанак и развој Европске идеје.....	4
Први облици европског повезивања.....	5
Институционална структура Европске уније.....	7
Наставак процеса ширења Европске уније.....	8
Од Мастрихта до “историјског проширења”.....	9
Први „дубљи“ проблеми европске интеграције.....	10
Глобализација.....	11
Закључак теми.....	13
Литература.....	14

УВОД

"Доћи ће дан када ће се све нације овог континента, не губећи своје специфичне квалитете, ни своју славну индивидуалност, спојити у вишу целину и формирати европско братство. Доћи ће дан када неће бити других бојних поља осим оних у људском уму – отворених тржишта идеја. Доћи ће дан када ће метке и бомбе заменити гласови. Наш континент ће бити држава једног народа. Неће бити граница ни царине, ни забрана, биће само слободног протока робе и људи." *1

Виктор Иго, изговорио је ове пророчке речи 1849. године али је требало да прође више од једног века да његова утопистичка предвиђања почну да се остварују. За то време, два светска рата и безброј других сукоба на европском тлу изазвали су смрт милиона људи. Било је тренутака када је изгледало да више нема никакве наде. Данас, почетак 21. века нуди светлију перспективу и нову наду. Али, он такође доноси Европи нове тешкоће и нове изазове.

Настанак и развој Европске идеје

Сама идеја о уједињавању европских држава није нова, имајући у виду да се иста увек провлачила кроз мисли и идеје европских интелектуалаца који су стално истицали потребу заједничке европске свести и једног европског дома. Те замисли или су долазиле подстицане идеалима појединаца или после тешких и крвавих ратова као жеља да се они више никада не понове. Још у Средњем веку приметна је свест о јединственој Европи коју уједињује хришћанска вера. Хришћанство је било једини фактор који може да повеже Европу у којој још није дошло до формирања националних држава.

У новом веку појавом протестантизма Европа је гурнута у мрачни период крвавих ратова и верских прогона: Универзална свест која је настала у Средњем веку се потпуно губи у светлу подела на католике и протестанте. Тек у 19. веку страх од револуција је европске

дворове гурнуо на међусобну срадњу и разумевање. Увидела се потреба за чешћим дипломатским састанцима, разговорима и заједничким акцијама. Али тај национални концепт

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com